

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 7 august 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Tallinna Ringkonnakohus – Estonia) – Coöperatieve Vereniging SNB-REACT U.A./Deepak Mehta

(Cauza C-521/17) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară – Proprietate intelectuală și industrială – Directiva 2004/48/CE – Articolul 4 – Calitatea pentru a exercita o acțiune în justiție a unui organism de reprezentare colectivă a titularilor de mărci – Directiva 2000/31/CE – Articolele 12-14 – Răspunderea unui prestator de servicii de locațiune și de înregistrare de adrese IP care permite utilizarea anonimă a unor nume de domenii și a unor pagini de internet)

(2018/C 352/19)

Limba de procedură: estona

Instanța de trimitere

Tallinna Ringkonnakohus

Părțile din procedura principală

Apelantă: Coöperatieve Vereniging SNB-REACT U.A.

Intimat: Deepak Mehta

Dispozitivul

- 1) Articolul 4 litera (c) din Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală trebuie interpretat în sensul că statele membre sunt obligate să recunoască unui organism de reprezentare colectivă a unor titulari de mărci precum cel în discuție în litigiul principal calitatea procesuală necesară pentru a solicita în nume propriu aplicarea mijloacelor de reparație prevăzute de această directivă în vederea protejării drepturilor titularilor respectivi, precum și calitatea pentru a exercita o acțiune în justiție în nume propriu în vederea valorificării drepturilor menționate, cu condiția ca acest organism să fie considerat de legislația națională ca având un interes direct în apărarea unor asemenea drepturi și ca legislația respectivă să îi permită să stea în judecată în acest scop, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.
- 2) Articolele 12-14 din Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (directiva privind comerțul electronic) trebuie interpretate în sensul că limitările de răspundere pe care le prevăd sunt aplicabile prestatorului unui serviciu de locațiune și de înregistrare de adrese IP care permite exploatarea în mod anonim a unor nume de domenii de internet precum cel în discuție în litigiul principal numai dacă acest serviciu aparține uneia dintre categoriile de servicii prevăzute la articolele respective și îndeplinește toate condițiile corespunzătoare, în măsura în care activitatea unui asemenea prestator are caracter pur tehnic, automat și pasiv, ceea ce implică faptul că el nici nu cunoaște, nici nu controlează informațiile transmise sau stocate de clienții săi, și în măsura în care el nu joacă un rol activ oferindu-le acestora din urmă posibilitatea de a-și optimiza activitatea de vânzare online, aspect a cărui verificare este de competența instanței de trimitere.

⁽¹⁾ JO C 382, 13.11.2017.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 15 iunie 2018 – Gennaro Cafaro/DQ

(Cauza C-396/18)

(2018/C 352/20)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din procedura principală

Recurent: Gennaro Cafaro

Intimată: DQ

Întrebările preliminare

- 1) Reglementarea națională prevăzută de Decretul Președintelui Consiliului de Miniștri din 9 septembrie 2008, în aplicarea articolului 748 al treilea paragraf din Codul navigației, care prevede Regulamentul privind limitele de încadrare în muncă a personalului navigant al DQ și, în special, încetarea automată a raportului de muncă la atingerea vârstei de 60 de ani, contravine Regulamentului nr. 1178/2011 ⁽¹⁾ în măsura în care acesta stabilește limita de vârstă la 65 de ani pentru folosirea piloților în transportul aerian comercial, iar acesta din urmă, după înlăturarea aplicării reglementării naționale speciale, este aplicabil în speță?
- 2) Cu titlu subsidiar, în cazul în care s-ar aprecia că acest regulament nu este aplicabil *ratione materiae* situației de fapt, reglementarea națională menționată mai sus este incompatibilă cu principiul nediscriminării pe motive de vârstă prevăzută de Directiva 2000/78 ⁽²⁾ și de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene [articolul 21 alineatul (1)] a cărei expresie concretă o constituie Directiva 2000/78?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1178/2011 al Comisiei din 3 noiembrie 2011 de stabilire a cerințelor tehnice și a procedurilor administrative referitoare la personalul navigant din aviația civilă în temeiul Regulamentului (CE) nr. 216/2008 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 311, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Vilniaus apygardos administracinis teismas (Lituania) la 26 iunie 2018 – AW, BV, CU ir DT/Republica Lituania, reprezentată de Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnybos, Bendrojo pagalbos centro ir Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos

(Cauza C-417/18)

(2018/C 352/21)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Părțile din procedura principală

Reclamanți: AW, BV, CU și DT

Pârâtă: Republica Lituania, reprezentată de Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnybos, Bendrojo pagalbos centro ir Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 26 alineatul (5) din Directiva 2002/22/CE ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/136/CE ⁽²⁾, impune obligația de a furniza informații privind localizarea în cazul apelurilor efectuate de pe dispozitive mobile care nu au cartele SIM instalate?
- 2) În situația în care legislația națională a unui stat membru permite particularilor să efectueze apeluri către numărul european unic pentru apelurile de urgență „112” fără a avea instalată o cartelă SIM, acest fapt înseamnă că informațiile privind localizarea unor astfel de apeluri de urgență trebuie determinate în conformitate cu articolul 26 alineatul (5) din Directiva 2002/22/CE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/136/CE?